

verband brengen, voort van een element van de
Luwte groep etwa uitmaken, dat het tot een
~~van~~ de waate groep behoort.

(Contant prim p. 94) Zie regel 13-20.

De intrinsege definitie van perfect en. Meyer
(Contant l.c. p. 93 onder en p. 94 boven) gaat niet op.
Ik kan niet zeggen: "Elke fundamenteel taalreus heeft
een Luvte; immers ik kan niet een ^(algemeen) fundamenteel
reus beschouwen, want hij is nooit of; ik kan
het alleen beween van de enkele bekende fundam.
mentaalreus, die ik op een vooraf geconstruerd
schaal (volgens of overal dicht) kan bouwen.

(Dit woord
heeft alleen
zin voor Meyer
met gemiddelen
derhalve
termen.

En ook kan ik niet zeggen: "Elke term A heeft ten
minste een ander term B van ~~een~~ ^{overig} aantal
~~andere termen~~ minstens ^{een} term; anders dan in de zin
voor een gedefinieerd ensemble, b.v. de iib. dichte Meyer.
Ik kan allen zeggen: Ik heb een welgedefinieerd (disjunctie)
Meyer, en neem er de guespuntreus; maar die guespuntreus
kan ~~nooit~~ ^{gedacht} ~~zelf~~ ^{wordt} ~~besoort~~ met de (bekende) overig. puntreus
En volgen kan ik van ensemble groter dan w
niet zeggen; hun elementen zijn niet definieerbaar; ik
kan dus niet uitspreken van elk element.

Ik definieer dus de perfecte Menge:

Ik heb een bepaalde Menge A , die met zij (zich)
geenpunt B geeft C . De eisch is dan, dat
alle punten van A geenpunt zijn in C , maar
dat zijn ze wel ook in A , m.a.w. A , d.w.z.
 A is een universeel dicht (of een die door splitting
van enkele punten in tweeën niet een universeel
dichte Menge aantekent⁽¹⁾) Menge geweest,

(1) immers elk punt
moet aan minstens één
zijde begrensd worden
door de universeel dicht
segment.

~~Ik heb nu een voorbeeld van een perfecte Menge,
die het is voor elke natuurlijke verandering van
de punten en keers met de afwijking van de punten
gevoelbaar is. (Dit is de perfecte Menge, die
dit wordt dan ook een universeel dicht. Dit
"verwijzing" functie, en dat is de perfecte Menge,
[dit is de perfecte Menge]~~

Wij vinden nu mijn voorstelling hebben als
we niet wijzen van het postulaat de "metbaar"
van coördinaten (het is de van elke
heid, dus van ~~...~~)

(1) De rechte lijnen
zijn er in een soort
van; maar ik heb
nog allerlei lijnen
rechter lijnen kunnen.

~~...~~ functie. (6) (Het is
nuun is daarvan de "dragen", een ingevorderd sprake
zijn, en onafscheidelijk aan verbonden.) Vond
nu later het tyfendel, dat van die uitdrukking
opcontractatoor zijn, immers ze zou worden

uitgedrukt in de minste, die de widderkeering van de
stijfheid, en die die stijfheid als voorwaarde heeft.

De maaktigheid e wil zeggen: die waaraan de in de
duen door en afstellen reks zijn te knaden,
zo o.v. de stijfje functies; re zijn in elk geval te
knaden door en afstellen omringing waarde reks (!)
Die van de reks en van Taylor en Poisson zijn slechts
afzonderlijke gevallen er van.

(1) b.v. end de
enkele deelen
van abstractie op
afst. 1. de de
en tweede van af
reks op afst. 2
en.

De maaktigheid f is contacter. Immers men
kan ook denken, dat is maal achter (d.w.z.
studs door men) het kan spel en keun doet;
maar niet e maal. Dat men dit niet kan denken,
en antwoordt ans, des gevraagd, direct om
intuitie. Men kan dus Schöpfung Bericht pp. 24 § 4
alleen leen: Het is niet waar, dat:
f dukt baar van zijn, en eenduidig af te balde op e.

De generatie van e en van het getal der streek klassen
(bij een Wp generatie functie)
kan worden gevoerd. ~~Waarom is dit niet mogelijk?~~
~~Waarom is dit niet mogelijk?~~
~~Waarom is dit niet mogelijk?~~
~~Waarom is dit niet mogelijk?~~
~~Waarom is dit niet mogelijk?~~
Ernst -

Het aantal wiskundige stellingen is o.a. ook een Menge, die aftelbaar is, maar nooit af.

(int.)

(In de laatste de groep af, roven als we willen maar nooit getal. De groep af gepoost te hand.

Het continuum als inderall dichte Menge met zijn gewone punten is primitief; maar de axiomatische hoofdbeweringen en nu, behoren de axioma's van Hilbert of Bourbaki-Franco, want hier ligt de "beweging" in de domein in elk geval ten grondslag.

Voer het axiomatische continuum hebben we geen beweging nodig; immers om een willekeurige getalpunt te construeren, werken we steeds met rich in de klein verduidelijgen punten, maar dat is geen beweging in 'algemeen, doch slechts gelijksoortig diepheid van schoolstukken voor eenzijdig bepaalde rationale getallen.

(Overal we liever picht zo's op bouwen)

Toch kunnen we ook wel de definitie als limiet van bewerkingen met rationale getallen (die uit de theorie der getal getallen onafh. v. continuum volgt), maar dan moeten we opmerken, dat de in b. dichte school in C op allerlei wijzen als getallenschaal kan worden opgevat (de getallenschaal is relatief kan ik op allerlei wijzen distribueren)

In de opzet van Cantor, p. 115, opmerking die daar misschien in een andere, maar niet anders dan zijn bedoelt.

De wetten van de gewone logica (sylogisme enz.) zijn intuïtief, maar voor intuïtieve of klassieke, n.l. eindige en aftelbare.

(d.i. studiegeordend opbouw)

Kan ik met wilt de wijzen opbouw van alle typen van δ_0 met behulp van getallen T (zelfgeordend) en iib. doch b, laten zien, dat ik een veel typen krijg, als, wanneer ik niet het iib. roll dicht gebruikt? Kan ik de opbouw van bich met tot een w maal herhaald keuren terug brengen? Staanlijkt, want in zijn δ_0 segment, die ik eventueel iib. dicht mag maken.

oneph. van den formel-gaansing; dus in iib. roll

alleen door dat verband keuren die oorspronkelijk reukken als het stand, als niet oorspronkelijk gedacht

Als ik sprak van b. d. Minge alles enkels. geordend typen van machtygh. δ_0 ; moet ik mij eerst vragen, "kan ik mij dat denken?", en is het antwoord "ja" geweest, dan is het ook gelijke Dingen als een opbouw, baartypen volgens getal T of c . Zoo in dit geval: Orden de machtygh. als w ; het de eerste meer; de tweede er voor of er achter (2 keuren); de derde geeft 3 keuren voor planting en. Zoo breiden ik Lagrange met tot een machtygh. 1.2.3.4. ... = c !

~~Maar ik heb dat opbouw niet hebben, dat ik Zoo~~
~~betreft de~~ val het Bernstein op in 1928. Ann. 61 p. 146 off.

Maar het is niet waar, dat men 200 (alle naastelken) ordetypen niet groeien; hoe ver men ook voortgaat met het proces, nooit doch

verschillend voortgang (en in bepaalde zin) verschillend ordetypen ontstaan!
Dat komt eerst doordat wetten voorgeword geformuleerd.

Maar kan ik met wilt de wijzen opbouw van alle typen van δ_0 met behulp van getallen T (zelfgeordend) en iib. doch b, laten zien, dat ik een veel typen krijg, als, wanneer ik niet het iib. roll dicht gebruikt? Kan ik de opbouw van bich met tot een w maal herhaald keuren terug brengen? Staanlijkt, want in zijn δ_0 segment, die ik eventueel iib. dicht mag maken.

(1)
Bij het geven van...
Kan ik de...
reukken...
dat ik...
verband...
al de...
reukken...
hij...
verband...
Kan...
al de...
reukken...
niet...
reukken...

(2)
Thou...
ook...
gegaan...
niet...
ont...
gevoel...

als verzameling van wetten van wrijving definiëren, dan is zijn machtigheid niet meer 2°, en zelfs kan men niet meer van zijn machtigheid spreken. Het wordt dan een machtigheidsloos ding. Het is H_0 en e in \int . Een ding n.l., dat slechts „gedachtelyk af” kan worden gedacht. Als zodanig dan toch niet een bepaald denkbaar ding. Het is een gedacht continuum (zoal wensch. Beweisen in zijn toez. te versien verbandelyk ~~het~~ opzette) samen met e , en is heel iets anders als e .

Beweisen bewijst dus p. 140 Gd, dat zijn Meng als wetten. Meng $\{ e \}$; terwijl Cantor had $\{ n.l. \text{ zelf, als volgt } e \text{ opgetuurd, nog onaf} \}$ Beweisen dat die Meng als onafgevoerde willekeurige γ ; maar ook op der wijzen, dat hij als wetten γ ~~is~~ e . Het resultaat is dus alleen, dat de wetten $\gamma = e$. Maar dat spreekt van zelf; alle „aftebben, maar steeds onafgevoerde” Mengen zijn equivalent.

Resultaat ~~van~~ kan men dit trouwen nauwkeurig noemen. Immers welken in blijft voor de Equivalentie over voor onafgevoerde Mengen? Zou is: elke onafgevoerde A is aftebbaar op B; en elke onafgevoerde B is aftebbaar op A. Hieruit volgt direct zonder verder bedogt, dat A en B equivalent kunnen worden opgetuurd.

Het Bernsteinsche Äquivalenzbeweis heeft geen zin, als het niet met een het middel geeft, om de äquivalente werkelijk aan te geven. (op te bouwen.) Immers de Menge $> \aleph_0$ is niet op te denken. Kan ik dus de äquivalente niet aangeven, dan zou ik te moeten denken als steppant te bestaan (onbestemd voor ons), maar de Menge zelf bestaat niet evenmin als de äquivalente.

[Die ontbrekendheid van het begrip zal zich hierin toonen, dat er nooit een toepassing op werkelijk problemen vanzelf komen wordt gemaakt.]

(1) (Want men en ontkent alomd de Menge niet ik wil, of hij tot een een van een meer noch hand, want dus ook niet, op welke wijze ik het moet afleiden.)

De Bernsteinsche äquivalenzbeweisen zijn kunstmatig op een verdeling der objecten tegenoverhouding problemen over heel praat.

Beschouwd de miskenne als denk. Lichtbrekkingheid; de fysica en Techniek als daad lichtbrekkingheid.

Ik kan ik niet spreken van alle gevallen T, daarom kan ik wel een groep definiëren, die alle gedefinieerde (of af. Hered.) groepen van T bevat, maar Bovendien nog wat anders, n.l. C.

~~De Bernsteinsche äquivalenzbeweisen zijn kunstmatig op een verdeling der objecten tegenoverhouding problemen over heel praat. Het kan niet worden gezegd dat Bernsteinsche äquivalenzbeweisen juist als voor alle niet enkel, met \aleph_0 , dus met alle groepen C, dat T juist de macht heeft; de Bernsteinsche bewijs als T op te denken was, het de macht heeft en heeft tegenoverhouding is die ~~af. Hered.~~~~

Man dat geldt met voor de Menge van Bernsteins, als welke. Keurings opgevat, (wel als wette-Menge, da is in e bevat.)

60

(ind. dubbe) "trans,"
de schaal van en trans,

Het continuüm is het middel, om ~~de schaal van en trans~~
formalingsgroep ook te kunnen behandelen voor een ander ~~in is~~
~~te definiëren~~
door middel van het ~~de schaal van en trans~~ ~~in is~~ ~~te definiëren~~
aan het continuüm onafschiedelijk is verbonden.

Looslyff door
het stellen ^(van) 2.
het getal 2 van de
entte (op tel) schaal
ook van de tweede
groep waaraan
het getal 2
reun, behouden.

"Absurd"; wel een subjectief woord, dat
niet zelfverklarend, pedantheid en opbringerij-
heid, objectief wordt ingesproken.

Cf. Coururat
p. 124 Bovenaan.

De "grandes extensives" (Coururat) worden
door ons over het fabelt der "grandes
intensives" gepostuleerd, om er mee te kunnen
werken. (schaalend structie); we zijn de "groep" der
"grandes intensives."

(als, when ginnings
cf. Coururat p. 114
(gebruik Boven p. 117)
en defini p. 120 onderaan)

Burali Forti en Coururat leidt uit de aksioma's
(Colligant Aristoteles met de logik als axioma in bij
aanwinst ginnings)
van + of de afbeelding op ~~de reële getallen~~
De X-bewerking is dan daartoe vervuld deidelijk (zelf-
als limiet van die van rationale getallen) Maar
(of hier mijn aandachtig stamming)
de axiomatische onderroeking van B. Forti zegt een
uit, dat voorgewen reële getalle met gegeven
+ - bewerking, en de gegeven aksioma's voor de
X - bewerking, ~~er maar~~ (dus ook gegeven b-punt)
er maar een X - bewerking is.

het deel gaat tot
elken hiet mijn
"groepform"; want
dan groeien de
schalen (d. i. proper,
bionaliteit, immers de
vermenigv. volgens
Burali-Forti is allen
door die schalen bepaald)
op hiet "grandes" in
tegelijk de opstelgroep.
op hiet "grandes" hier
staat dus ook de rest
Boururat p. 119.

~~...~~ De + bewijzing over het gebied ~~...~~ en de bewijzing over het gebied ~~...~~ + ∞ zijn geheel identiek.

(Context p. 110 zie!) "La définition nominale des nombres entiers de M. Russell permet d'établir leur existence" (Maar, ufoal bestaan u, dat toekroeg uit inken toepassing op grandens.)

Het geven wiskundige werk is zoeken naar verreerde relaties; dit hier: naar van zelfprokeerde relaties.

De postulaten van Bourali. Forc voor de "grandens" loopen geheel parallel met de opbouw daarvan als rationele schaal, en de gumpunt is van

De Unabhängigkeit in Hilbert-Verstehung is niet zo te verstaan, dat elke groep der axioma's een bestaan heeft met weglatting der andere; immers reeds in hun ~~...~~ symbolen (termen) vooronderstelt men sommige axioma's de vorige. Maar wel is steeds elke volgert axioma van de vorige onafhankelijk.

Context p. 110. Omsien! dat komt van het willen loochenen der inheid! ^{gewraakt!} (wonder boven aan de pag licht aan te willen.)

~~de~~
 Ga voor de Hilbertsche M. S. - Grondslag uit met
 van coördinaten, maar om een stelsel wikkels
 om een punt en stralen uit dat punt. (welke
 stralen ^{maar wel bij draaiing in elkaar overgaan} zijn recht. Gm. eigenschappen hebben), Punt A en
 om het gedrag van lucht elkaar liggende Jordans de
curven ~~aan~~ ^(cirkels) Postuler dan dat het stelsel om
 een ander punt te opricht van het eerste Jordans
 curven zijn, dan kan ik er ook altijd een stelsel
 die Jordans curven zijn, bij construeren.

die Jordans zijn
 altijd t.o.v. h. en
 poolstelsel zal
 veel te definiëren
 zijn, want b.v. als
 loodrecht op de
 de beweging (met de
 poolstelsel)

En nu uit twee van die cirkelstelsels de
 methode niet op te bouwen h, uit hun stelsel
 eigenschappen n.l. van rotatie, en twaspuntige omkering?
 Waarschijnlijk niet, want zal wel de axiomatische behandeling
 van Hilbert M. S. moeten bijhouden, ^(voorwaarde) d.w.z. na het
 bewijs, dat de cirkelstelsels lucht elkaar liggende Jordans
krommen zijn. Maar nu kan uitgaan van een cirkelstel
stelsel stralen, en dan de andere stelsels Jordans stelsels
 in dat eerste stelsel zijn, op grond van de stelling, dat
Jordans stelsels in een gegeven 2y vlak ook Jordans
stelsels ten opzichte van elkaar zijn.

Ik kwam altijd onderscheid het 10 der mathem. publicatie,
 niet recht naar in recht ontotaan (vooral in Math. Ann.), en de 2/10
 in verreucht, die iets verreucht de wille vertoonen, dat mentel
van belang is.

Die operationele aandeningen hebben eigenlijk alleen zin, om vooraf te waarschuwen, dat een meem opbouw niet zal lukken (Maar dat heeft alleen zin als leiding, in't opvoeren van de beweging, niet als stimuleren) ^{Of ook om te zeggen, dat juist als bij hypnie, die beweging ingevuld, die het gewicht wordt te gebruiken, maar toch onbetrouwbaar zijn.}

~~Waarom is het niet mogelijk, om de beweging te laten voortduren, als men de beweging niet voortdurend voortzet?~~

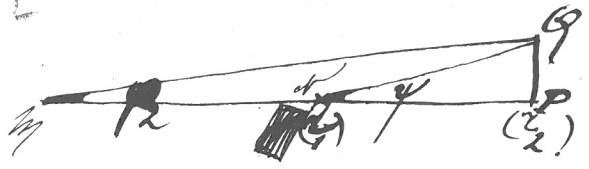
Al is het in een gegeven vlak (Puntbeweging) lastig de ~~de~~ cirkels om een punt en de bewegingsgroep om dat punt (Hilbert M. S.) te definiëren, niet mogelijk is het, als men van de cirkels en hun stralen uitgaat, en onder die Puntbeweging het vlak verstaat.

Wat is nu het bijzonder van de homogene Vierkantsvorm van Poincaré, waarom wordt die uitgekozen in de algemeen bekende vorm van Minkowski - Hilbert? ^{(kan men nu ook: inhoud klein geeft de Encl. met heten in is die eenmaal aangenomen, dan kunnen we als stralen}

Waarom waarschuwen we voor het te mindere;
 misschien is de ~~de~~ beweging, in de puntbeweging, die beweging, die leidt tot de Poincaré of Minkowski.
 Het opp. van een rechte ~~de~~ vlak die ~~de~~ beweging, waarom, omdat in voor een rechte zelf geldt.
 een, toch niet; maar wel is, het beweest ~~de~~ $f(z, \varphi)$ de beweging door de voorwaarden, dat $\varphi = c$ een geodetische lijn moet zijn.

van de cirkels naar de geodetische lijnen; die staan da ~~loodrecht~~ op de cirkels, en het bovengeschied heeft de vorm $\sqrt{dr^2 + f(r)^2 d\varphi^2}$. We gaan nu zoeken, aan welke voorwaarden $f(r)$ moet voldoen voor "vrije bewegelijkheid". Daarvoor zoeken we naar de algemeen vgl. der geodetische lijnen door variatie methode: $\frac{d\varphi}{dr} = \frac{c}{f(r)\sqrt{f(r)^2 - c^2}}$

Hieruit: $ds = \frac{f(r)^2}{c} d\varphi$ ~~het~~ $f(r) d\varphi = \frac{c}{f(r)} ds$
 $d\varphi = \frac{c}{f(r)^2} ds$ ~~ds~~ $ds = \frac{dr}{\sqrt{1 - \frac{c^2}{f(r)^2}}}$
 $\frac{dr}{d\varphi} = -f'(r)$

Ja nu laye goddelijke lyn PQ,
die een klein hoek maakt met

den straal MP. dan is e een klein; en

$$\psi = \frac{f(x)dx}{ds} = f(x) \frac{c}{f(x)^2} = \frac{c}{f(x)}$$

$$\text{Vindt: } \psi_2 = c \int \frac{dx}{f(x)^2} = c \int \frac{dx}{f(x)^2}$$

$$PQ = c f(x_2) \int \frac{dx}{f(x)^2}$$

Van de homogeniteit maakten:

$$PQ = \psi f(x_2 - x_1)$$

$$\text{Oft. } f(x_2 - x_1) = f(x_1) f(x_2) \int \frac{dx}{f(x)^2} \quad (p.)$$

~~... is een klein waarde, dan:~~

$$\int \frac{dx}{f(x)^2} = \frac{f(x_1 - \epsilon)}{f(x_1) f(x_2)} = \dots$$

~~$$\int \frac{dx}{f(x)^2} = \dots$$~~

~~$$\int \frac{dx}{f(x)^2} = \dots$$~~

$$\text{dan } \int \frac{dx}{f(x)^2} = \frac{1}{f(x)} - \frac{\epsilon}{f(x)} \cdot \frac{f'(x)}{f(x)} + \frac{\epsilon^2}{2f(x)} \cdot \frac{f''(x)}{f(x)} = \dots$$

$$\int \frac{dx}{f(x)^2} = \frac{1}{f(x)} - \frac{\epsilon}{f(x)} \cdot \frac{f'(x)}{f(x)} + \frac{\epsilon^2}{2f(x)} \cdot \frac{f''(x)}{f(x)} = \dots$$

$$\int \frac{dx}{f(x)^2} = \frac{\epsilon}{f(x)} \left\{ \frac{f'(x)}{f(x)} - \frac{f''(x)}{f(x)} \right\} = \dots$$

Maar ook: $\int \frac{dx}{f(x)^2} = \frac{f(x_2 - x_1)}{f(x_1) f(x_2)}$. Uit beide volgt:

$f(x_2 - \epsilon) = f'(x_2) f'(x_2) - f''(x_2) f(x_2)$ (1)

Wanneer met $\epsilon = 0$; $f'(0) = 1$, immers $f(x) = x + \dots$

~~Wanneer $\epsilon = 0$; $f'(0) = 1$, immers $f(x) = x + \dots$~~

~~Wanneer $\epsilon = 0$; $f'(0) = 1$, immers $f(x) = x + \dots$~~

~~$f''(x_2) - f''(x_2) = \dots$~~

dat in (1) $\epsilon_1 = \epsilon$, dan komt:

$f(x_2) - \epsilon f'(x_2) = f(x_2) + \epsilon f''(0) f(x_2) - \epsilon f'(x_2)$ (3)

uit (3) volgt: $f''(0) = 0$; ~~Wanneer $\epsilon = 0$; $f'(0) = 1$, immers $f(x) = x + \dots$~~

Differentieer (1) naar x_1 :

$f'(x_2 - \epsilon) = f''(x_2) f'(x_2) - f'''(x_2) f(x_2)$ (2)

dat hierin $\epsilon_1 = \epsilon$, dan komt:

~~$f''(x_2) - f''(x_2) \epsilon = f'''(0) f'(x_2) + \epsilon f''(0) f'(x_2) - f'''(0) f(x_2) - \epsilon f''(0) f(x_2)$~~

$f''(x_2) = f'''(0) f(x_2)$ dat $f'''(0) = a$, dan geldt dus voor f de diff. vgl.

$\frac{d^2 f}{dx^2} = a f$; met a (3 groep) a pos. of neg., al naar a pos. of neg.

n.l. $f = c_1 \sin(\alpha x + c_2)$ (I) $f = c_1 (x + c_2)$ (II) $f = c_1 \sinh(\alpha x + c_2)$ (III)

Wegens $f(0) = 0$ en $f'(0) = 1$, wordt dit:

$f = \frac{1}{\alpha} \sin \alpha x$ (I) $f = x$ (II) $f = \frac{1}{\alpha} \sinh \alpha x$ (III),

en den drie oplossingen blyken ook althans (p) te voldoen en ook aan den eisch, waer het hekje ϵ niet lager is, maar

~~Op te merken dient zigt allen de projectie methode in de beweging, en ook aan den eisch, waer het hekje ϵ niet lager is, maar~~

Op te merken dient zigt allen de projectie methode in de beweging, en ook aan den eisch, waer het hekje ϵ niet lager is, maar

Op te merken dient zigt allen de projectie methode in de beweging, en ook aan den eisch, waer het hekje ϵ niet lager is, maar

De voorgaande ontk. behelzing waren voor 2 dimensies; maar hiernit volgt voor 3 dimensies de methode op den bol. altes ook het Lynelement voor vrije Bewegel. hier al op den bol = $\sqrt{dx^2 + dy^2}$, waarin de meth. v. 3 dimens. (er was daar voor hooger dim.) ook bepaald is.

Op ook een hem offen voor n/2 dim.; in 4 onverz. Klein platt d. Eukl. methode; dan bij de beweg. v. d. Geodesischen op den Beweg. Geodesischen Platte in d. hem; dabin moet dus de 2. dim. methode gelden.

Willa we niet met het Riemansche Lynelement uitgaan, dan moet een stellen $ds = \sqrt{f(x, dy)}$ welk functie van $\frac{dx}{dy} = 0$, moet worden: $f(x)dy$, en voor $\frac{dy}{dx} = 0$ moet worden dx . Vanda moet $Q = c$ de claff. v. d. extremen in d. methode voldoen. Waarmee ik in hooger voorloopig nog niet te bereiken zie. Ik moet dus de opbouw van de methode met beweging in een uit de cirkel als nog niet gelykt beschouwen. (immers het Riemansche postulat van het boogelement blyft altijd er noodig; of anders hebben we de aller. behalve - opbouw (immers met synthetisch, maar analytisch) anders van Helmholtz - Lie - Hilbert.)

Noe gaat als in de laatste der Geometrie in den 4. graden die kleinste, heeft een dat naar de Geometrie in den der Kreis het max. app. by constante ontst. heeft. Hoe blyft in d. math van de instabil de recht. l. wat die gelyk met d. d. cirkel.

an Euclides ogh. beide zijn alle punt in d. hem, koning. Geodesische kring (Adriaan's) niet uit te spreken.

Bolyai - Treibschau is ook een ding van "niet anders dan", een "oncertestabill" in den zin van Helmholtz - Lie - Hilbert, maar waarschijnlijk is dat van Bolyai niet anders dan fruit, ten minste Treibschau (99), dat de cirkel en wikk. roudje geodesische kromme is.

Ik kan nu spreken over die philosophie, die betreft
 de vermitsel kingstaad der menschen, voorzien die bestaat
 in de wis kunde (welke betreft zelf ook een vermitsel bijz. ⁽¹⁾)
 daad is, wat de omvang betreft bijz. een eigen cath.
 (sinn het philosophieren) partieel niet is: betreft niet is de vermitsel met de
reizen: ik betreft de aan anderen, wat by hem
onderzoekingen hebben in geen ander materiaal, dan
te betreft hem in zichzelf), en dan kan ik er veel
en Mannover wie te veel duidelijk heid vragen, en
zij beny wie allen op dat gebied. Daarom
kan ik spreken over de plaats van de wis
in de wis, en daarover is niet anders dan
my te spreken, of leeren te zwygen.

(1) d.w.z. zwaarte
 dat het anders,
 scheid wordt
 rechtshouden

pag. 154 wil Contant de betreft geven, alsof
de duidelijk heid wort door de logische

De logische bouw niet meer (hem symbool gaten
zijn afgeven van hem veel aan, en veel in de logische,
alles betreft in zichzelf), maar geen de en veel in de logische door
de wis kunde door elkaar en vertoont in en aan geen
geen meer combinatie, die reeds in zichzelf
toont.

(1) explicite van een
 beeld in de taal
 door de taal

(Cont. p. 150 2de al.) Al is hier niet feitelijk meer

Concept. v. h. logisch beeld

Waarheidsvoorstellen: „Er is een relatie“; „Er is een ~~Waar~~ domein van een relatie“; „Er is ^(niet) een punt in het domein van een relatie“ enz., en zoo kon je weiter zeggen, ad inf. nitum. De logische taal brengt niets nieuws, wijzig ^{hoopster} de taal, die ons bekend is opzucht.

Heeft men in het geband een reeks van bewerkingen (~~de~~ kleinere bewerkingen) nagevolgd, en twee (geheel verschillende) reeksen van zulke bewerkingen overeen te elka ~~er~~ eenzelfde punt, ^(of die) dan noemt men zoo iets een stelling, men kan reeksen van bewerkingen samen vatten, en het er door bepaalde punt met al zijn relaties, dat is eigenlijk tante logische betrekking. Dit andere bewerking greeksen, een nieuwe naam geven. Die nieuwe naam heeft dan allerlei in symbolen uit te drukken relaties tot andere gelijksoortige, en ook tot andere dingen. Als logische stellingen die relaties die by axioma vast, en welke voor voort, hebben allen voort nieuwe symbolen en nieuwe relaties meer.

Maar wij zagen: het zijn niet die nieuwe (gewoontlyk met andere gelijksoortige) relaties van ~~den~~ ^{nieuwe} ~~aanstamende~~ ^{aanstamende} symbolen, ~~waarom~~ ^{waarom} ~~we~~ ^{we} ~~zich~~ ^{zich} ~~aan~~ ^{aan} ~~het~~ ^{het} ~~gevoel~~ ^{gevoel} op ons intuïtief inwonend of de betrekking; want eerst dan kunnen wij er mee werken in 't praktisch leven, als er zijn gaaphoud op ons instinkt van tijd ~~...~~

(1) die ons a priori bekend waren

~~Maar het is niet voldoende om te zeggen dat de nieuwe symbolen en relaties op ons intuïtief inwonend of de betrekking; want eerst dan kunnen wij er mee werken in 't praktisch leven, als er zijn gaaphoud op ons instinkt van tijd~~

~~Waar het praktische doel der visus linc is;~~
 (conclusie oculolucis) (conventie)
 in gew. behoud combinaties bij een geord. D. Krum
 xien (selbaar of met baan) a.l. de haken baarheid omw. plaats te
 binden aan een tal van een school (in of 'mending'), die school te herleiden op
 en andere ditz. herbarbare schaal en daaronder de selbaarheid meer te
 stung te voorn. of haken baarheid (ik zie te slote, in 1877, ik reageer nu op het artikel 46, naar
 90 de hakenbaarheid (haken, die het grove is); daardoor komt de in de wetenschap
 met een van allerlei hakenbaarheid, die door relatie
 met andere schaling het mogelijk maken in de nieuwe
 (de praktische)
 grootheid een school te construeren, wanneer by
 in oude reeds bekend is.

(1) ~~Physien~~
 (2) hulpgroothed,
 hypothetische
 dingen, die
 het systeem van
 versch. schal
 als centraal
 schaal bekenen.

Bij den beschouwingen is de zwakte in het niet gering
 inkelbetreft doordacht zijn, van de in twee twee
 stemmingen onderaan ik zieker.

De categorieën van je gaat niet in niet onderzaken,
 maar gebruiken en afleuen maar dat laatste
 niet na onderzoek, maar door je ervan af te sleuen.

of een eindig aantal
 boei elkaas gebouwd
 in. diele F. schalen

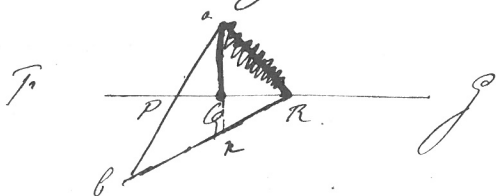
~~Waar het praktische doel der visus linc is;~~
 (conclusie oculolucis) (conventie)
 in gew. behoud combinaties bij een geord. D. Krum
 xien (selbaar of met baan) a.l. de haken baarheid omw. plaats te
 binden aan een tal van een school (in of 'mending'), die school te herleiden op
 en andere ditz. herbarbare schaal en daaronder de selbaarheid meer te
 stung te voorn. of haken baarheid (ik zie te slote, in 1877, ik reageer nu op het artikel 46, naar
 90 de hakenbaarheid (haken, die het grove is); daardoor komt de in de wetenschap
 met een van allerlei hakenbaarheid, die door relatie
 met andere schaling het mogelijk maken in de nieuwe
 (de praktische)
 grootheid een school te construeren, wanneer by
 in oude reeds bekend is.

niet wel en niet niet

~~... (crossed out text) ...~~

Het axioma 16 (Cant. p. 167) heeft de afwijking, de ruimte tot 3 dimensies \mathbb{D} beperken. Want verder is het gelijkwaardig met het analoge 2-dim. axioma, en dat volgt uit de axioma's 13 en 14.

De axioma's gesteld voornamelijk bij de ontzetting T, Q , in Q en R , (zie bx)

en stel Q tegevoel P en R .
(andere pool: P tegevoel Q en R .)
Stel Q en a in \mathbb{D} , en pas axioma 13 toe. P ligt tegevoel a en b .
dan ontziet a Q en b het tegevoel \mathbb{D} .

Maar dat moet zijn het punt x , het snijpunt van a en b in \mathbb{D} .
Dus x tegevoel b en R , dus bx ontziet T met Q .
En dat een lijn door P g op Q of Q op g of bx moet ontziet blijkt hieruit, ~~dat~~ dat het vlak, waaraan de lijn behoort bestaat uit $P(a) + P(b) + (ax) \setminus P + (bx) \setminus P$.

~~... (crossed out text) ...~~

Opmerking van axioma 13. (Cavalieri p. 164) Als ik overeenig met alle punten van OC , zou ik voor al die punten ad nog kunnen kiezen twee of twee projectieve segmenten. Het axioma zegt nu, dat ik voor al die paren de analoge moet kiezen. [Maar of nu 14 onafh. is van 13,?

Causaliteit in het leven is de zandige oplichting in tweeën van een eenheid, opdat op een der deelen de begeren door het intellect kunnen werken.

Causaliteit in de wetenschap is een instappositie (of splitsing in een systeem in tweeën) van opgebouwd systemen, tot een nieuw systeem; het woord betekent hier niets, dan het voor zichzelf "relatie zonder meer".

Vahen is de mate, die de reïpresentatie der levens-afgevoerd bevestigd buiten de congruenten om.

In de hyperbolisom metkanten hebben 2 versch. punten in 't oneindigen geen bepaald maat. (zoals in de Euclidische), alleen in betrekking tot een 3de gegeven punt of "einde".

(M.A. 57)
De Euclidische rekening van Hilbert is de juiste structuurrekening van Schur (Math. Ann. 55.)

Volgende pag. onderaan eerst

Een axiomatiche onderzaking naar de grondslagen is een universeelheidsbewijs; ze steunt in haar gang op den Satz vom Widerspruch.

~~De hulpe is eijdelijk de oplossing van elk wiskundig vraagstuk;~~
men heeft gebouwd de physische hypothese, en gebruikt die als beperking

der daarin mogelijke nieuwe gebouwen; welke beperking men ~~toegepast op het axiomatische systeem, waarin gebouwd wordt~~

dan, in de praktijk als middel tot voorspellen gebruikt. Maar juist dat voorspellen (d.w.z. handelen zonder levend stimuleren) is het, wat de wereld heeft bedorven, en de menschen heeft baas gemaakt. [Maar ook: die de menschen in twiëheid van kunnen en machteloosheid tot de eijdelijkhe in vermetelheid van de ziel van alle zijn en bestaan heeft gemaakt.]

Die Satz vom Widerspruch heeft twee verschillende zinnen:

- 1° In het leven: Twee partijen totaam tegen elkaar, ^(van daad of begeren) en bewegen zoo elkaars ^{ontwikkeling} voort, waarmede alleen te ontvallen is door diepere inkeer van Hereniging.
- 2° In de wiskunde: Er staat een gebouw, met de elementen waarvan ik een nieuw gebouw in het veld wil bouwen, en dan merk ik op eens, dat het niet gaat.

immers de ^{opstellingen} ~~opstellingen~~ van S ten opz. van ∞ zijn ~~de~~ ^{aldus te beschouwen:} ~~de~~ PQ en QR zijn inelkaar getranslateerd, als P om Q is gespiegeld naar R . Maar PQ en R (stelt $PT = 2 \times PQ$), als T ~~is~~ om S en P om R gespiegeld hetzelfde punt geeft.

(Klein ruitje wordt gebouwd)

De ruitjesstructuur is ~~...~~ "fracties",
alleen met corresponderende iiberall. dichte schalen.

(Naar anal. der Hilbertsche Enden - Addition: we kunnen
er veel verwachten)
 ook zeggen: $\alpha + \beta$ is de spiegeling van O om de spiegelas
 tusschen α en β in. Ik moet dan echter vooraf zeggen:
 Spiegel is een lijn met een Endenkendel achtvermenigv.
 om α, β, f ^{Middellijn} ~~zo~~, dat β is de ~~Middellijn~~ ^{Middellijn}
 van α en f , dan is β' weer de ~~Middellijn~~ ^{Middellijn}
 van α' en f' . (Middellijn d.w.z. als ik in een punt en
 van een loodlijn spricht, ^{buiten} om de ~~beide~~ ^{beide} lijnen daarvan
~~gelyke~~ ^{gelyke} stukken af.)

~~(In dit geval is de opstelling is niet te voldoen op de wijze als verondersteld
 was. Bijvoorbeeld, als men A, B, C op een lijn AB naar C op
 een lijn AB neemt, dan is C niet in het midden van A en B .
 En verder op de lijn AB is het mogelijk om een punt te nemen
 dat verder van A is dan van B .)~~

Die "Gleichung des Punktes" (Hilbert M. A. 57) is
 die van een in voluten in \mathbb{Z} overloopt.

Op de opstelling de functie als verschijningsgroep bij
 elke verschijnung een getal, en daarmee duidt we ook aan
 dat punt, waarin het gevolg van 1 voor die verschijnung
 overgaat.

Het is niet waar (Klein in M. A. 58), dat de physica
 continuïteit postuleert; maar er is inwendig continuïteit
 (Bronnen: Klein kan zeff, daarom postuleren wij het juist in het (wisk. natuur systeem))
 in de natuur, al ~~hoewel~~ dat niet is, ~~dan~~ is dat te verwachten
 gevolg van de inertie van eigen ~~zelf~~ gast. Wij trachten
 dan die continuïteit op allerlei wijzen na te beelden,
 en o.a. ook met functies, die wij niet weten van
 grote getallen of leiden; dat is evenwel misschien
 een dwaas werk; wij nemen daar ook andere weten-
 millen dingen waar, die vallen buiten ons reinen
 vermitselking (waar zwam lichamen en daarop werken) vermitsel
krachten, en willen die verklaren met behulp
 van die vermitselking, welk ees voorloopig goed
 gaat. Maar betis veel wij er. dik te mystische
andere krachten in.

De groot vermitselking van Pythagoras was
 waarschijnlijk in de rechten, dan de andere in de schijff
vermitselking, die in de gedeelte vermitselking van
 den menschen te hant te zijn.

Dat wij dingen ^(of objecten) zijn, komt uit onze vermitselking ^(of vermitselking)
 waarmee de groot gepaard goot "Bij vermitselking", n.l. tot dat,
 wat we houden willen. En die dingen zijn wij verworden,
^(het zinnelike door een wiskundige vermitselking en zijn den tijd)
 hetgeen wij noemen verworden.

Over een veel: de objecten op die
 constant vermitselking van een groep
 van verscheidene objecten, op een
 ding kan ik verscheidene klein in de system toepassen,
 en die objecten alle constant zijn, en enke in een zelf enke
toepassen de andere op een andere object is een groot met de vermitselking en
te veel de wiskundige bestij ding.

Het was alleen gelukkig, zichzelf. ^{Waarom zijn in}
 dood, d. i. van verbees ^(d. i. nulking in, behen tijt, alken noemend) ~~tegen~~ sterke natuur, zonder
 intellect; maar het is de moraal van de wereld,
 te liever bemosten, zichzelf niet te mogen zijn.

Je kunt iemand niet betrouwen leggen, dan door
 hem gelijk te geven.

Het reien (zouds intellect) van Taradey was
~~een~~ ^{een} zinnere vernietiging; de theorie van Wassell
 daarentegen is een val, want afgegronden in 't hoofd.

Klein recht (M.A. 55) ten der Mathematike gilt
 es keinen Königsweg; juist daarom is zij te verworden.

Schur geloofst (M.A. 55) mit, dat Pappus is afge
 leden mit vlakke axiomen (dus ook zonder te bevesten,
 congruentie - aanhangel daarvan van Hilbert) zonder
 het parallellen axioma.

De strange toepassing van logica in wetten (Hilbert M.A. 56)
 is dubbelzinnig; waar de intuïtie te zwak wordt
 om het gebouwd te zetten; zoou Reynier en a.l. in het rechte
 spoor. Maar het is overigens ten oock de grondlagen
 van de reie kunde in die logica te willen gaan zoeken.

Hilbert (M.A. 65-66) Het zal wel gering zijn, hier voor
 "en punt en een lijn die reeds ^{de} parallelaxioma op te
 stellen (Vollst. pag. 481 [redacted] § 33.)

Hilbert (Eus. 7) bij het opbouwen van de logica,
 gebruikt steeds logica (ziet b.v. Telkens: En omme-
 gaander - -).

(ibid.) Hij vergeet helemaal, dat zijn leerzins
 ook tekens zijn. Of mag hiervan de instructie helpen, om de leerzins
 te plaatsen? Hoort u dus bij de plaatsingsdoel?

Het principe der inductie is niet, dat: "als
 st. n geldt voor 1 en voor $n+1$ als voor n , dan
 voor elk getal", maar de mogelijkheid, om
 zich een gelijksoortig ding altijd door herhaald
 te denken, dus ook gebouwen, dus ook een
 poging om te bouwen, die bij elk getal op
 nieuw zijn vers staat door de Satz vom
 Widerspruch.

De Hilbertsche logica is een hol gebouwd van vers,
 verschillend getalende steensoorten, waarbij bij
 de authenticiteit der getalgetallen (inductie inductie)
 schilmerkend gebruikt; maar dat nichts

(1) ~~Alles is trouwen~~ kan begrijpen, dat ook maar eenigzins worden
 in het n.l.; men
 in het, in die zin
 opbouwen (want van
 de rijkte probeer stil,
 ding, volkomen is)
 gebruik de gewone
 wiskunde die in de
 ook niet.

handtekening over reeds bekende wiskundige
 systemen. Misschien gebruikt bij sommige
 principes. ⁽¹⁾ hier niet, maar aan de
 andere kant heeft hij ^(aan) ook een macht over
 de gebieden, waarop die principes hooren
 te worden toegepast.

↓
 En de gewone wiskunde heeft met dien band
 met het leven.

~~Het is niet, dat Hilberts enige opzichten van
 "werk" = "uit" is, wat het wil, maar de
 wiskunde abstracte inderdaad het enige principieel
 verhouding, maar van onderscheid. Het
 is een ^{aan} Hilbert van het met zijn opzichten
 is een ^{aan} Hilbert, dat ook niet de wiskunde
 is.~~

De manier, waarop Hilbert aan de Russische
 paradijs ontsoept, komt, ^(geheel) buiten zijn logica
 om, hiervoor niet, dat hij allen sprekt over een
 klasse van reeds ^{opgebouwde} ~~gebouwde~~ dingen.

~~Het is niet, dat Hilbert's enige opzichten van
 zijn opzichten is, wat het wil, maar de
 wiskunde abstracte inderdaad het enige principieel
 verhouding, maar van onderscheid. Het
 is een ^{aan} Hilbert van het met zijn opzichten
 is een ^{aan} Hilbert, dat ook niet de wiskunde
 is.~~

De repliek van Hilbert, met het opgebouwd;
 maar waarom dan niet met de intuïtie? ~~Wat is het~~
 Dat opgebouwd als wisk. gebouwd heeft met het intuïtief bouwen van het
 gebouwd ^{gevoel} met ^{zichts te} ^{maken.}

Het logisch betyken der Logische wetten heeft zin,
 in zoverre π wil bestuderen en controleren, hoe
 anderen Logisch zijn.

Veel dingen, die later wettelijke vooruitgang bleken, zijn in het
 begin met onwil begroet. (waarin in zoverre alleen
 is op te leiden, dat het zuiver intuïtief vooruitgang
 als verwording voelth) ^{in het keizer}. Maar zelfs dat is met
 de logica van Hilbert niet het geval.

zo wij, dat
 elke wettelijke
 afleiding met
 een bepaald
 persoonlijk
 moment, om
 de een, in
 de ander
 groep

Hij bouwt niet op de logica en recht, maar het
 systeem is het systeem ⁽¹⁾ ~~als iets te betrekken los en onafh.~~
 handelingen, gebouwd het bij de logica (afloggen
 in algemeen, stelling ⁽²⁾), ~~afrekent~~ (welken industrie)
 Het anders bleef bij als richting ^{bij} ~~invoering van een~~
 symbolen de heel wiskunde al bekend; en gebouwd het
 systemen of logische redeneringen, om ons te overtuigen,
 dat hij op die goede weg is.

(1) en wordulit
 van in effect
 bare, steeds
 onafh. Momp.

Er zou dus alleen als ander, dan gelijk zijn overblyven,
 dat het systeem gemakkelijk de logica van anderen te overzien,
 en deze bevoorzen. Maar dan moet het meer een nieuw
 wiskundege taalwordt, die ~~zelden~~ is om als taal reeds

een logisch systeem te zijn. (De gewone wisk. taal beeldt vaak een logisch systeem daarentegen, dat het nu een kus, dan een benadent, het zelf dus niet uitsluitend is.)

Bevingen van koudere redeneren zou je wisk. taal zoan de koudere taal redeneringen kunnen behouden ("dient inzien", als allen op de taal de om's genoemd.), maar beten

van koudere honden liever met opzet de taal van (d.w.z. ^{inbrengend} ^{om alle relaties van het te vervullen} ^{beschouwd bij} ^{zwaal} ²⁰⁰ ^{op} ^{voor} ^{gaf} ^{platen}) om daarmee steeds zich te geven ^{door sluiten aan en ontbreken van het woord vaak te komen}

te houden tot uitbreiding van het gebied, dus verat

Gemeining van de bestaande en de symbolen "11" ^{het wiskundig gebouwd} ^{En wat zoo dient met de wisk. volgt dat} ^{niet of ook wel dient in 2 gebouwd}

(1) want de lichte was hield kan zich mag niet breiden; de symbolen wisk. niet, want daerom je moet niet of je mag niet, of er een wiskundig middel. meer overgevoert. (2) dat is juist de overgang van de wisk. taal naar de taal van de mens. (3) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (4) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (5) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (6) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (7) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (8) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (9) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (10) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (11) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (12) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (13) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (14) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (15) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (16) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (17) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (18) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (19) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (20) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (21) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (22) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (23) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (24) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (25) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (26) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (27) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (28) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (29) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (30) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (31) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (32) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (33) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (34) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (35) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (36) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (37) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (38) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (39) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (40) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (41) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (42) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (43) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (44) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (45) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (46) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (47) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (48) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (49) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (50) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (51) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (52) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (53) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (54) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (55) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (56) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (57) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (58) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (59) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (60) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (61) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (62) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (63) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (64) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (65) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (66) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (67) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (68) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (69) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (70) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (71) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (72) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (73) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (74) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (75) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (76) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (77) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (78) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (79) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (80) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (81) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (82) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (83) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (84) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (85) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (86) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (87) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (88) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (89) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (90) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (91) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (92) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (93) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (94) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (95) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (96) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (97) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (98) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (99) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens. (100) dat is juist de overgang van de taal van de mens naar de taal van de mens.

~~Staat dus in de wisk. taal... (crossed out text)~~

of anders is hij juist aanblijft tot uitbreiding... (d.w.z. uitbreiden die taal van) wat vaak wordt goddelijk... (d.w.z. uitbreiden die taal van) dan angst dat men niet die uitbreiding af (2)

Intus ook is bij ons nu gewone (zijn) aanblijft de taal. Waren de logische ook van zoo beschouwd gebouwd!

De logica is alleen op de wiskunde van toepassing.

In het leven — en vooral in de filosofie, die het *zijn* is,
 in een wijsheid, dus logisch systeem order te brengen — is
 "in ^{uitgesproken} ~~de~~ ^{voorgaande} stelling en aanschouwing (aangeteld met
 en geplaat in 2 aanschouwingen, die beide ^{a en b} ~~aan~~ ^{vervoeren}
 zoo, dat het *onglamer* niet meer als een verlossing
 van *c* kan worden gezien. *zoo* is het met alle
 "in ^{uitgesproken} ~~de~~ ^{voorgaande} stellingen en ook moraal waarden en
 geboden.

Wij hebben allen *wiskundig* met op wat wij met *our* *beoordeling* (d. z. *met* *stroom*) *zelf*
zander *veemen* *hebben* *opgebouwd*; *daarom* *trekken* *we* *daarop* *alle* *physische* *te* *herleiden*.

Alle *statische* *functies* zijn *duidelijk*, *want* *ze* *zijn* *als* *de* *kans*,
zij *van* *c* *te* *zijn*. *In* *de* *natuur* *denken* *we* *er* *over* *over* *de* *de*,
lyke; *en* *ook* *alleen* *op* *die* *voorgaande* *geldt* *de* *wetten* *der*
waarschijnlijkheidsrekening. (Poisson)

De *anal.* *diffe.* *vgl.* *der* *2^e* *orde* (*kracht* ~~der~~ *anal.* *van* *stard*, *en* *stard*
van *kracht* *afhangend*) *zou* *nu* *een* *mit.* *anal.* *begint* *stard*
bestaan, *waaruit* *dan* *ook* *mit.* *anal.* *verder* *stard* *zoude*
volgen.

Heeft *de* *moleculaire* *hypothese* *als* *te* *maken* *met* *niet* ~~_____~~
functies? *Prin*, *we* *voegt* *wel*, *al* *ho* *veel* *combinaties* *in*
de *groot* *getallen* *discussie*. *te* *rekenen*, *dat* *we* *meer* *analytische*
functies *voor* *den* *dag* *hebben*. *Wat* *de* *aard* *der* *functie* *in* *f* *een*
klein *gebied* *gaat* *veranderen*, *daar* *er* *nichts* *aan* *af*, *of*
die *aard* *bleeft* *analytisch*, *zoo* *gaan* *ik* *in* *f* *om* *indig* *klein*
als *wiskundig* *zou* *gaan*
bestuderen.

er bij op denzelfden metaphysischen kansen door, die overigens
 evenals de waarsch. rek. is gegrond op ons wilt-weten. ~~Wat~~
~~Wel weten Wet alle reinhoud (man stults verhoort)~~
~~van, dus ib. d. d. d. d., met bevestigende reprogr.~~
 Want al kunnen wij althans met onze wetten en afleiden
 onafgeleide Mengen construeeren; ⁱⁿ de natuur, d.i. het
 wilt-weten, d.i. het andere van onze eigen veronderstelling
 (het onbepaalde Lege over de bepaling over veronderstelling)
~~postuleren~~ Lege met de continuitet, waarin
 wij onze schalen construeeren, en waarin wij met onze
 schalen vooral wetten kunnen Lege als we willen.
 Het toepassingsgelukken kunnen wij allen beheerschen
 met onze continuitet postuleren reinhoud reinhoud diff. gew.
 Weliswaar kan de functie voor wij met de schalen
 en geheel anders bevestigende continuitet vertoont, dan
 voor het zeer kleine en tusschen.

De ruimte heb ik te bestemmen, niet als 3. dim.
 grootheid; maar als ordening van 3. dim. geord. groep
 grootheid. Want het idee van grootheid is in zichzelf in 3. dim.
~~1. dim.~~ condimensional.

Het meeste van het bouwen is dat het in zichzelf
 blijft en actueel. Om het gebouwd. van 1. dim. over op

wiskunde van de 2de orde te betrekken (aan talenbegrip)
is anaesthetisch evenals associatieve onderzoekingen,
(met behulp van logica als leidraad)
die niet bouwen, maar logica drijven op zichzelf.

De dieren, die "door onderwijzing leren", zijn het eerste
stadium van het fopsamen van de wiskunde in de strijd
met de natuur. Het is het interesse bij liggen aan de natuur
van wiskundig gedrag; ~~door het afgeven d~~ door het afgeven d
(aan de tijd in en) ~~van een~~ deel krijgt men de vastbaarheid, het bij herhaling te
vullen zijn, ~~de~~ (lichte twiemaalbaarheid in de andere middelen

(1) herinnering is dus
alles betrekken primair
de herinnering die alle
herinnering moet drogen
is toch primair? Nee,
want daar is de herin-
nering wel moment, maar
niet de iets onderscheidende is
"Zonder meer." (Zonder meer,
is dus secundair en niet
primair als bij Boland.)

opwekking, zoo gaand die nog eens als middel zal komen terug),
herinnering door associatie. [Het is in herhaalbaarheid die, kan
natuurlijk te ook in aardig zijn, d. w. z. een] ~~opwekking~~ ~~van~~
van ~~eenige~~ partitieren ~~en~~ daarvan kunnen wij
delen bij de herhalingsverandert zijn; om herhalig slaat
op het gelijk te blijven]. Het eerste stadium is,
dat ~~het~~ ~~herhaalbaarheid~~ hele klankrijen
herhaald worden, en door middel daarvan getallen⁽²⁾
getallen zonder hulp uit de betekenis van klankrijen
worden niet licht herhaald, als in grootte dan
vrij zijn.)

(2) waardoor men in de
herinnering als iets
gewaagt constans
naast het de relatie
in gelykheid van aantal
(van of minder van de
bevestigde hoeveelheid
tot alle mogelijke
ander hoeveelheid.

(174 B. 39)
Schur heeft aangetoond, dat als de proz. associatie
zijn verward, altyd door invoering van ideale elementen

het elliptisch vlak is te voltooien.

Maar ^(hier) ^(maatloos) bidt, dat een proj. vlak met rechte lijnen binnen een willekeurige convex sittaal (n. l. een opp. van de bereikbare punten) iets anders is, dan een binnen een kegelome. (Binnen verschillende ellipsen is het rechte sittaal te treffen.) Men kan zelfs de graad van een kromme ^(sittaal) beschouwen als een maat voor het gedrag ten opzichte van rechte lijnen (want haar aarding daarmede, dus de bereikbaarheid op de rechte lijnen betreft.)

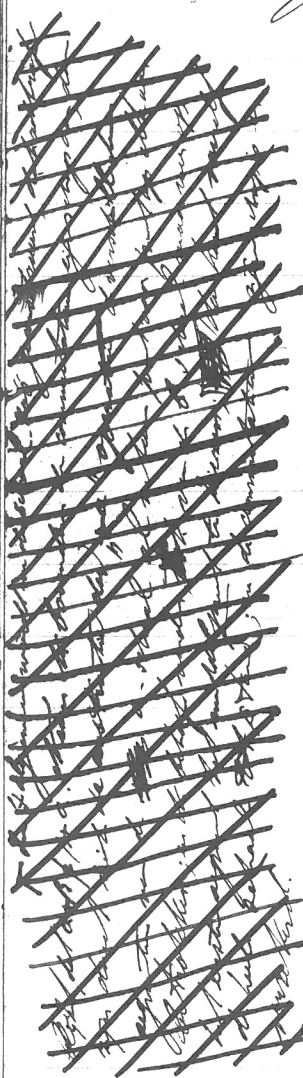
De "aprioriteit" der proj. methode van Russell bestaat allen in het overnemen der symbolische eischen zoo helder en eenvoudig zijn; een hoogst eenvoudig letterstelsel vormen.

Als je handelt van handgrepen, dan kan dat zijn, van de echte inhoud, die je ^(het uitdrukking) ~~in~~ ⁱⁿ de macht van de vers. standhouding wordt gevangen en je zoo kan worden aan-gesproken; of ook van de jelleer d'hand, het plezier, om die macht van de categorien te handhaven, en er alles, dat de hoogen en dieperen dingen toe, in te vragen (zo zoo te kunnen be-lyken, dat ze niet laten "zeggen.")

3
Onder welke voorwaarden volgt het groep begrip

de relatieve differentie van de elementen der groep? Voor de bewegingsgroep heeft Hilbert dat aangehouden.

De theorie van Hilbert heeft ten gevolge ^(volgens Lin niet eens) welke groep met de projectieve groep moet worden gekozen voor de meetkunde.

De eerste Bewegingsgroep, waaraan de optelling moet worden afgeleid. Men moet een enkele eindige verandering.

Daarvoor is een schema van een enkel bepaald. Het volgt uit de associat. g., dat, als $b + b = a$; dat door de operatie " $+ b$ " tweemaal herhaald, moet geven " $+ a$ ".

Maar de schema, door de operatie $+ b$ bepaald, ligt op de a -schaal. Enkel is het hulp punt in het 2^e vlak dat we betrekking $+ a$; immers het is $a + b = (b + b) + b = b + (b + b) = b + a$. Dus volgt uit de associat. g. de commut. en dan nog in elke tusschen ruimte van die a -schaal een punt.

Men komt het met de constructie van een optel. bewegingsgroep overeen met de constructie van een i.v. d. d. d. schema. Analogie voor vermenigvuldiging. Het kan de operatie als opt. of vermen. beschouwen; maar bij de laatste betrekking denkt ik in elk geval de β -schaal van een aantal open. (versch. eindpunten, ∞ en $+\infty$), bij de optelling kan ik ook denken dat kan. (de beide in variat. eindpunten laten samen vallen.)

(na transform. op veelmin. wkt. met 2 dubbelp.)
 Zal een ~~operatie~~ ~~met~~ ~~geven~~ een groep van ∞^2 , dat steeds
 alleen de punten in Γ onzijdige dubbelpunten zijn, dan moet
 het zijn een op teltransformatie. ~~...~~

~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~

(Het twispunt
wordt hiervoor
willekeurig
gekomen)

Lettinger komt door combinati met $x_2 = -x_1$ wegen
 tusschen groep met derzelfde dubbelpunten. ~~...~~
 (tussen nog een aantal groeps, waar alleen het
 (wel) van de parameter wordt veranderen)

Ik neem nu een 2de groep met een dubbelpunt in Γ (indig, die ik ~~denk~~
 "onzijdig" noem), en die ik wil, dat me tel eerste groep
 samen een tweedelige groepsaal vormen. Voem dus $a(x+b)^{\frac{1}{a}}$ (ook
 ik weet dat, dat f is een steeds stijgende functie; heeft
 hij dan niet daarom een diff. quotient 2? Voem dat in
 elk geval aan, dan moet $f_a(x+\epsilon) \approx f_a(x) + \epsilon f'_a(x)$, zijn
 van de vorm $f_a(x) + h$.

~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~
~~...~~

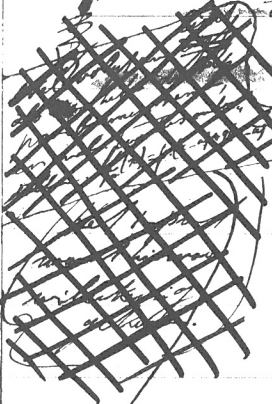
mas

Waarom
hebben we
nog niet kunnen
in v. l. d. vorm
p(x) =

Hierin is voldaan, als
~~...~~

Dan $f_0(x) \equiv ca$, en $f_0(x+a) = f_0(x) + ab$.

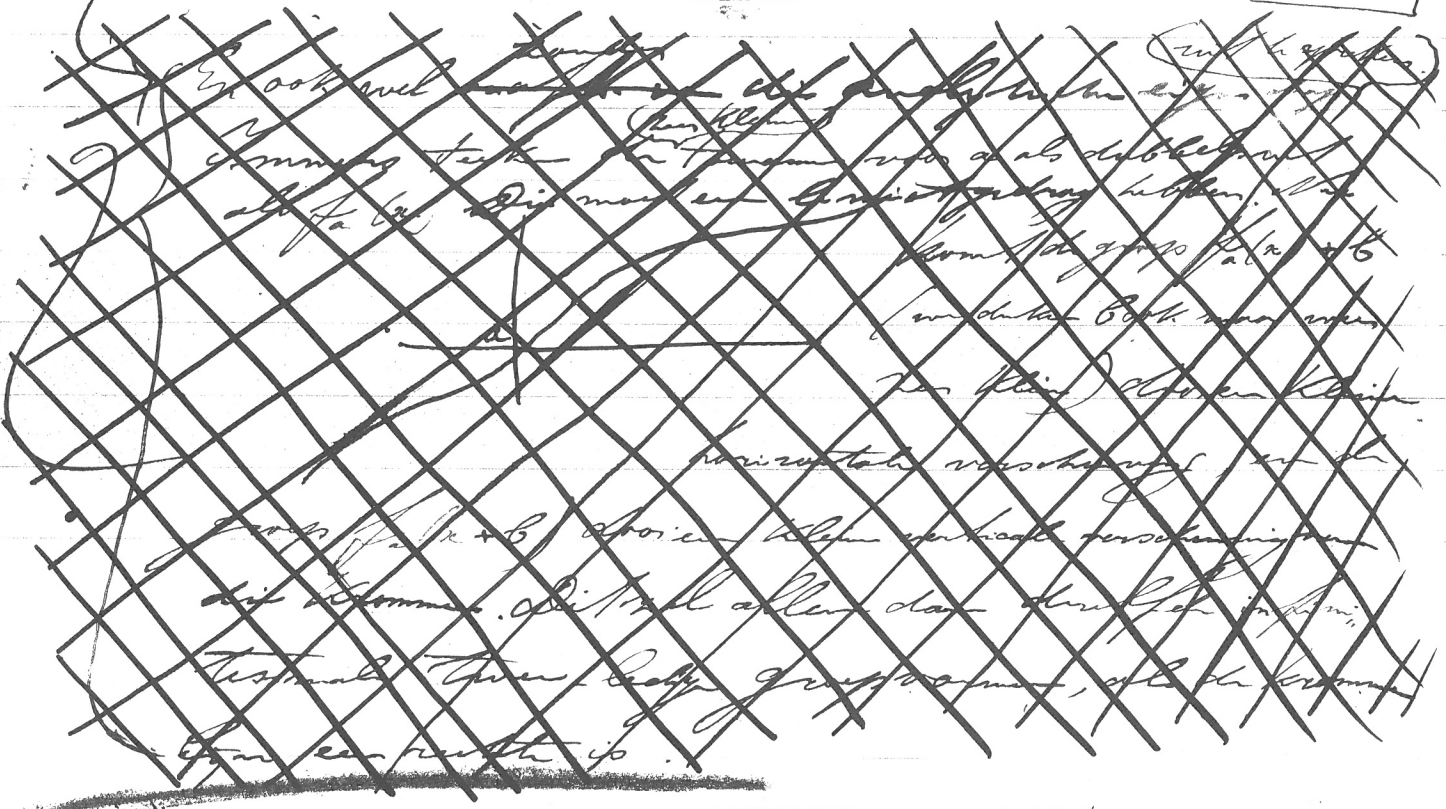
76

$f_a(x)$ is een constante en de operatief
is de gewone vermenigvuldiging. ~~...~~
het voor de dag, dan dan de eisde van de distributieve
eigenschap. In tweede groep komt voor de dag, als $f_0(x) \equiv \log(x+b)$.

dan is $f_0(x+a) = f_0(x) + a$.

ook de tweede groep geeft door combinatie met
 $x_2 = \frac{1}{x_1}$ een nieuwe groep met dezelfde dubbelpunten.
Kruisen nog een enkele groep was allen
het relatieve de parameter is verduidelijk.

De vraag (voor de eenentwintigste deus) ~~...~~. Gegeven een
kromme, die de raangraaij bij de abscis staat voorstellen; Perocision
die achtereenvolgers met elk punt P naar O. de kromme in een
krommen stel, dat voor het platte vlak voor alle verschuivingen (hori-

Waarom alle
...

als gewone wordt een dubbelpunt in de
en die in + eerste biann de op hel groep
... 0 of 1 vast punt heeft. Hierin is elke combinatie van 2 groepen te herkennen; immers bij een en meer trajecten van B, dan aantal van
het gebied van 2 krommen van 7/8; daar hetgeen bij een dan 0 van de.

6. 77

Het boek is niet klein bij den kantte, te beschouwen en gebiedt te openen. Dubbelp. en en de comp. enul. groepen, waartoe dan de andere geen (comp. en dubbelp. heeft, en die die eerste groep als op het groep te nemen.

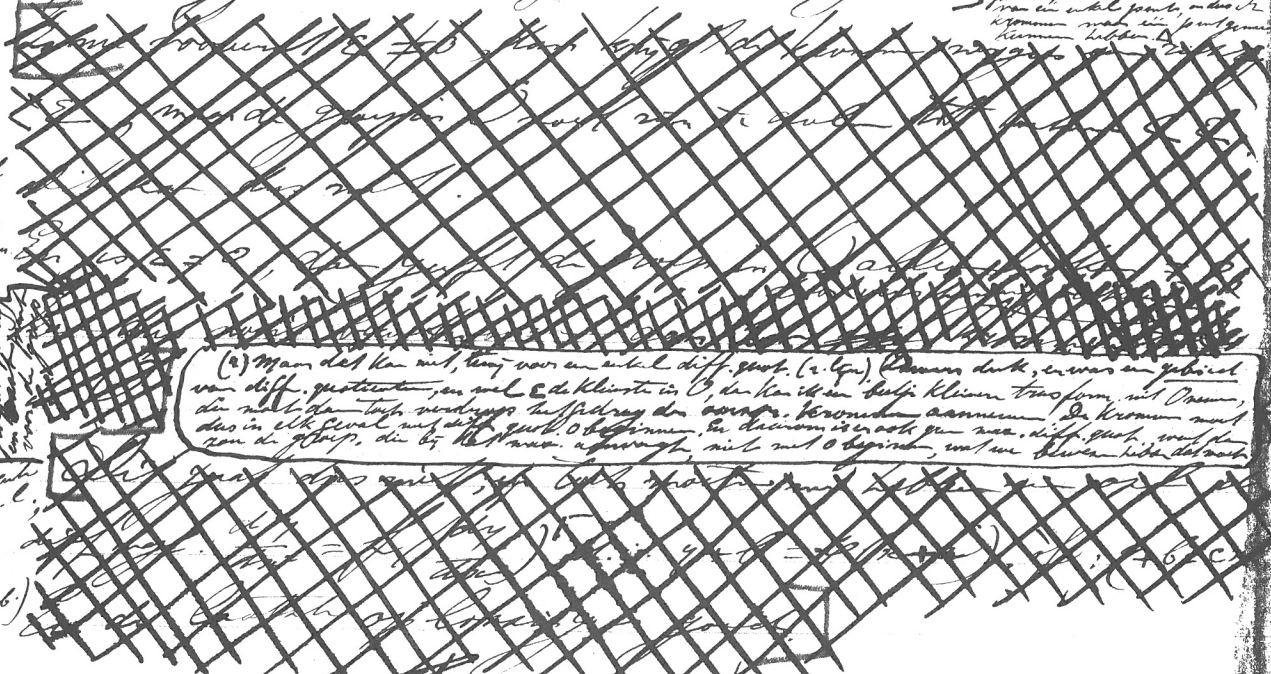
Het boek is niet klein bij den kantte, te beschouwen en gebiedt te openen. Dubbelp. en en de comp. enul. groepen, waartoe dan de andere geen (comp. en dubbelp. heeft, en die die eerste groep als op het groep te nemen.

en rest. Invariant is. De vraag is van: hoe moet de groep krommen...
 Het is ook inderdaad de krommen niet...
 Het is ook inderdaad de krommen niet...
 Het is ook inderdaad de krommen niet...

als we de ordinaten als abscissatenamen aanlyken. Het is...
 eenvoudig, als het geen rechte lyn is. Zimmers vooru...
 met het diff. quotient altijd toemenen. Want anders zou...

Van met diff. krommen...
 100 dat de...
 rondt om x-prop.
 2. stude in het...
 met toemenen.
 Het is met...
 de diff. quot.
 in dan vord...
 volgen die...
 Werdelyk v...
 die, maar w...
 in d. dubb. sch...
 k. met diff. quot.
 naar voren in...
 act. ten v...

het komen van de verschuivingsgroep...
 het platte vlak en punt twee krommen met...
 Sangsrechtig door rich krijgen, wat niet gaak.

(2) Man det kan met, lang voor en enkel diff. quot. (2. lgn)....
 van diff. quotient, en wel 2 de kleinste in O, die kan it en...
 die met de...
 dus in elk geval met diff. quot. 0...
 van de groep, die bij de...
 met 0 begint, wat we...
 met 0 begint, wat we...

Van de invarianten...
 verschuivings g...
 die de groep...
 f(x)+b...
 meten = f(x+b)

hebben we het gebiedt gemaakt van het een...
 de krommen...
 dubbelpunt...
 met 200 loopen...
 by - 0 richting 0...
 twee krommen $y = f(x)$ hebben;
 $f\{f(x)+x\} = f(x+a)+b$; of: $f\{f(x)+x\} = f(x+a)$

Het is met...
 de diff. quot.
 in dan vord...
 volgen die...
 Werdelyk v...
 die, maar w...
 in d. dubb. sch...
 k. met diff. quot.
 naar voren in...
 act. ten v...

en u blz. 101 uit de infinitesimale theorie van Lie de enige soort te zijn.

70

de links en aangegeven 11 X-achse.

En hieraan voldoet de reeds genoemde functie $y = \log(e^x + b)$

Opstelling en vermenigvuldiging zijn geheel bepaald als:
 continue eindige groep op een "Sprake".
 En hoewel is de algebra tot de mathem. vergeten, en algebraïsch in hoopde instaat "mathem." gebeten.
 (vermenigvuldiging (begleit den zin in la. Formaten) en overigiefel over geëerd)

De vermenigvuldiging is traditioneel: daarom kunnen pas. gebou kinderen haar al in hun dach. Empirisch vorge rij haar den later in de reis kerst.

It's ^(of over d'eren) leeren zijn, is leeren geringe vermen met de partikelheit er van.

Opstelling gedefinieerd als de eindig. eendige groep.

Van een tweede groep, hi er een twee ledige groep van vormt,

volgens die

$$\text{moet: } \frac{dQ_1}{dx} - Q_2 \frac{dQ_2}{dx} = \frac{dQ_1 + Q_2 Q_2}{dx}, \text{ maar } Q_1 = a \text{ (const), dus } \frac{dQ_2}{dx} = p + Q_2^2$$

Oplossing: $\frac{dQ_2}{dx} = p + Q_2^2$
 $\frac{dQ_2}{p + Q_2^2} = dx$
 Maar $\frac{dQ_2}{p + Q_2^2} = \frac{dQ_2}{p + Q_2^2}$ is niet op te lossen.
 Van $p=0$ wordt de $\frac{dQ_2}{dx} = Q_2^2$ opgelost, dat tot opt. staat als opt. tot vermenigv.

Oplossing: $\frac{dQ_2}{dx} = p + Q_2^2$
 Van $p=0$ wordt de $\frac{dQ_2}{dx} = Q_2^2$ opgelost, dat tot opt. staat als opt. tot vermenigv.

Wij's begrepen kan niet meer kenbaar in elkaar zittende, want dan was het slechts een deel der vermenigvuldiging.

Van het differentieel bouwen van y naar x (twee gevallen in de natuur) kan ik niet opgeven; immers ik heb de school op y zov ons kennen, dat $y = x$. Maar de hypotesen in de

90

Schur: Mathem. Annalen 27; 55; 39; 10;

Poincaré: L'enseignement mathém. t. 6. 1904. p. 257.

Schröder: Abhandl. d. Leop. Carol. Akad. d. Nat. Bd. 71.
Jahresber. Bd 5. 1881.

The Monitor, Oktober 1898. S. 44.

T. Plemstein: Jahresber. XIV "Die Theorie der Zahlen".
"Cap. v. h. continuum problem".
A Korselt: ibid. "Über die Grundlagen der Arithmetik".

Hardy: Quarterly Journal of Math. 1903. P. 27

Huntington: Transactions of the American Math. Society. 1902.

Hölder: Sächsisch Berichte 1901. (2. 53.)

Jürgens: Jahresber. Bd. 7.

Klein: Moderne Geometrie. (Vorzug aus Lie.)

Enriques: Rendiconti Palermo. XII (1898.)

Le Roy: Revue de mathématiques 1905, 1901.

Cipolla: Periodico di Matematica, anno XX, serie 3, vol. II.

Frischkauf: Elemente der Absoluten Geometrie p. 125

Klein: Math. Ann. 4; 6; 7; 17.

Mach: Erkenntnis und Lernen.

Klein: Ein lauges Programm.

Poincaré: Bull. de la Soc. Math. Bd 15.

Pasch: Math. Ann. 32.